

La quotidianitat del treball i del conviure en família

Romà Casanova, bisbe de Vic

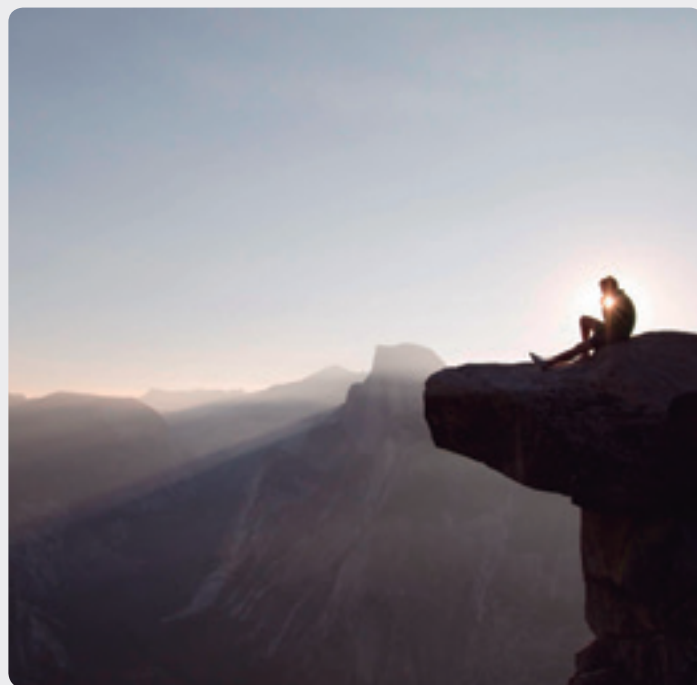

El nostre dia a dia transcorre fonamentalment entre les nostres tasques laborals i la nostra vida familiar, sense oblidar les relacions personals d'amistat i de lleure o d'associacionisme. El treball i la família s'uneixen, en el sentit que el treball, a més de fer que la persona es realitzi, també és la base del sosteniment de la institució familiar en les seves necessitats. Un cristià, sabent-se col·laborador de Déu en l'obra de la creació, tant en el treball com en la realitat familiar, troba així el sentit, des de l'amor, a la quotidianitat.

El silenci és una necessitat per a no perdre'ns en la multitud de veus que ens prenen la llibertat.

La família, malgrat la tendència a l'individualisme creixent en la societat actual, continua essent la base indispensable per al futur de la humanitat. No hi ha cap altra alternativa. La família, àmbit d'amor i de vida, té en ella mateixa una bellesa i una eficàcia per a la formació de les persones que la fa insubstituïble. Retornant a les paraules de sant Pau VI en el seu pelegrinatge a Terra Santa, podem llegir: «Que Natzaret ens ensenyi què és la família, què és la seva bellesa nítida i greu, quines són les seves propietats, sagrades i inviolables, que ens demostrï com és de dolça la institució familiar, que no hi ha res que la pugui substituir, que ens il·lustri sobre la seva comesa essencial en l'ordre de la societat.» Certament, la quotidianitat de la vida en família té valor de present que construeix el futur de les persones i, per tant, té valor d'eternitat als ulls de Déu.

També el treball en la quotidianitat, la qual inclou el temps de descans, dins el ritme setmanal, en el diu-

menge, dia del Senyor principalment, té valor d'eternitat. La col·laboració amb el Creador, secundant la seva obra segons les lleis impreses per ell mateix en les coses creades, amb vista a una existència millor per a tota persona, és evidentment el sentit del treball. El papa Montini, en la seva visita a la casa de la Sagrada Família a Natzaret de Galilea, ens diu: «Aquí coneixem la disciplina del treball. Oh mansió de Natzaret! Oh casa del fill de l'obrer! És principalment aquí on desitgem entendre i lloar la disciplina severa, però redemptora, del treball humà; volem afirmar aquí la dignitat del treball perquè l'experimenti tothom; volem recordar, precisament sota aquesta teulada, que el treball no és un fi en si mateix, i que extreu la seva llibertat i el seu honor no solament d'allò que hom anomena aspecte econòmic, sinó d'aquelles altres coses per les quals s'adreça a un fi preclar.»

